

﴿ وَلَوْ أَنَّا زَلَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلِئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتُ وَحَشَرْنَا

و اگر که ما فرود می فرستادیم به سوی آنان فرشتگان را و سخن می گفتند با آنان مردگان و گرد می آوردیم

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ

قرار و نشان هر چیزی را گروه گروه ایمان نمی آوردند مگر آنکه بخواهد الله ولی

أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿۱۳۱﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا

بیشترشان نادانی می کنند ﴿۱۳۱﴾ و اینچنین قرار دادیم برای هر پیامبری دشمنی را

شَيْطَانٍ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ

از شیطان های آدمی و جنی که می افکنند برخی شان به سوی اشرا برخی دیگر سخن راسته را

عُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

برای فریب دادن و اگر می خواست پروردگار تو نمی کردند آنکارا پس واکثر آنان را با آنچه برمی بافتند

﴿۱۳۲﴾ وَلَيَصْفَىٰ إِلَيْهِ أَفِئْدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

تا بگریزد ﴿۱۳۲﴾ به سوی آن سخن راسته دل های کسانی که ایمان نمی آورند به آخرت

وَلَيَرْصُوهُ وَلَيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿۱۳۳﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ

و تا ببینند و تا مرتکب شوند آنچه را که آنان مرتکب شوند گانند ﴿۱۳۳﴾ ایگو آیا غیر الله را

أَتَتَّبِعِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

بجویم به داوری؟ حال آنکه او ذاتی است که فرو فرستاد به سوی شما این کتاب را با تفصیل

وَالَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَلَيْسَ لَهُمْ عِلْمٌ أَنَّهُ مَزَّلَ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ

و کسانی که دادیم به آنان این کتاب را می گفتند همانا آن فرو فرستاده شده ای است از جانب پروردگار تو به راستی

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَكِبِينَ ﴿۱۳۴﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا

پس مباشی هرگز از تردید کنندگان ﴿۱۳۴﴾ و کامل شد سخن پروردگار تو به راستی

وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۵﴾ وَإِنْ

و دادگری نیست دگرگون کننده ای برای سخنان او و اوست آن شنوای دانا ﴿۱۳۵﴾ و اگر

تُطْعَمَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

فرمان ببری بیشتر کسانی را که در روی زمین اند گمراه کنند تو را از راه الله

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۳۶﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

پیروی نمی کند جز گمان را و نیستند آنان جز اینکه به گمان و تخمین سخن می گویند ﴿۱۳۶﴾ همانا پروردگار تو خود

أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۳۷﴾

دانایتر است که چه کسی گمراه می شود از راه او و دانایتر است به راه یافتگان ﴿۱۳۷﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَنْتُمْ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۸﴾

پس بخورید از آنچه که یاد شده است نام الله بر آن اگر هستید شما به آیات او مؤمنان ﴿۱۳۸﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ

و چه شده است شما را که نمی خورید از آنچه که یاد شده است نام **الله** بر آن در حالی که به تفصیل بیان کرده

لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ

برای شما چیزی را که حرام گردانیده است بر شما مگر آنچه ناچار شوید به [خوردن آن] و همانا بسیاری گمراه می کنند [میکرانند]

يَا هَوَآءِیُّهِمْ بَغِیْرَ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿۱۸﴾

یا هوس هایشان بی هیچ دانشی همانا پروردگار تو خود دانایتر است به تجاوز کاران

وَذَرُوا ظَهْرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ

و رها کنید گناه آشکار و پنهان آن را همانا کسانی که کسب می کنند گناه را

سَيَجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿۱۹﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ

به زودی کفر خواهند شد به [سرای] آنچه مرتکب می شدند و مخورید از آنچه یاد نشده است

اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرُوحُونَ اِلَىٰ

نام **الله** بر آن و به راستی آن [خوردن] نافرمانی از حکم **الله** است و همانا شیطان ها القامی کنند به سوی

اُولَآئِهِمْ لِيُجَدِّدُوهُمْ وَإِنْ اطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿۲۰﴾

اهل ایستادن شان تا چون و چرا کند با شما و اگر فرمان برید آنان را همانا شما مشرکان اید

اَوْمَنْ كَانَ مِثْلًا فَاُخِيْنَتْهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي

ایا کسی که بود مرده پس زنده کردیم او را و قرار دادیم برای او نوری را که راه می رود با آن در میان

النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ

مردم مانند کسی هست که حالتش اینست که [در تاریکی] تاریکی هاست که نیست بیرون آید از آن؟ بدین سان

زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۱﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا

آرسته شده است برای کافران آنچه می کردند و بدین سان قرار دادیم

فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْثَرُ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا

در هر آبادی ای بزرگان گناهکارش را تا بیرنگ و زرند در آن و

يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۲﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ

بیرنگ نمی ورزند جز به خویشان و در نمی یابند و هنگامی که آید نزدشان

آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ

نشانی [سجده ای] گویند ما هرگز ایمان نمی آوریم تا آنکه داده شود به ما همانند آنچه داده شده است به فرستادگان **الله**

أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

دانایتر است که کجا قرار دهد رسالتش را به زودی خواهد رسید به کسانی که گناه کردند

صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿۲۳﴾

کواری ای نزد **الله** و عتاب و سختی به [سرای] آنکه بیرنگ می ویرانند

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ
 پس هر کس را که بخواهد **الله** که هدایتش کند می گشاید سینه او را برای پذیرش اسلام و هر کس را که بخواهد
أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَانَمَا يَضَعُ
 که گمراهش کند می گرداند سینه او را تنگ فشرده و سخت گویی که بالا می رود
فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ رِجْسًا عَلَى الَّذِينَ
 در آسمان بدین سان قرار می دهد **الله** پلیدی را بر کسانی که
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٣٥﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا
 ایمان نمی آورند و این راه پروردگار توست راست به راستی که روشن بیان کردیم
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُدْكِرُونَ ﴿١٣٦﴾ هُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 آیات را برای گروهی که بند می پذیرند برای آنان سرای سلامتی بهشت است نزد پروردگارشان
وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا
 و او کارسازشان است به سبب آنچه که می کردند و روزی که گرد می آورد آنان را همگی
يَمَعَشَرِ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
 اکوید ای گروه پریان به راستی که ایروان بسیار یافتید از انعیان و خواهند گفت دوستانشان
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي
 از انعیان ای پروردگار ما بهره مند شدند برخی از ما از برخی دیگر و رسیدیم به سرآمدمان که آن را
أَجَلَتْ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ
 معین کرده بودی برای ما الله گوید آتش جایگاه شماست که ماندگارید در آن مگر آنچه بخواهد **الله** همانا
رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٨﴾ وَكَذَلِكَ نُفَوِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
 پروردگار تو سنجیده کار داناست و بدین سان چیره می گردیم برخی از ستمکاران را بر برخی دیگر
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٣٩﴾ يَمَعَشَرِ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
 به اسرار آنچه می کردند ای گروه پریان و انعیان آیا نواهند سوی شما
رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَنُذِرُوكُم لِقَاءَ
 پیامبرانی از خودتان که می خوانند بر شما آیات مرا و بیم می دهند شما را از دیدار
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 این روزتان؟ گویند گواهی می دهیم ما برضد خودمان و فریفت آنها را زندگی دنیا
وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٤٠﴾ ذَلِكَ
 و گواهی دهند برضد خودشان که همانا آنان بودند کافران این امر متعین به سورت
أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٤١﴾
 برای آن است که نیست پروردگار تو نابود کننده آبادی ها به ستم در حالی که مردمش بی خبری باشند

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا
و برای هر یک پایه‌هایی است از آنچه که کرده‌اند و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه
يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۲﴾ وَرَبُّكَ ﴿۱۳۳﴾ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ
می‌کنند و پروردگار تو و پروردگار تو بی نیاز صاحب رحمت است اگر بخواند
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَلْخِفَ مِنْ أَعْيُنِكُمْ مَّا يَشَاءُ كَمَا
می‌برد شما را و جانشین می‌سازد پس از شما آنچه را بخواند چنانکه
أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِكُمْ قَوْمٍ مَّا خَيْرُ
پدید آورد شما را از نسل گروهی دیگر همانا آنچه
تُوعِدُونَ لَا تَأْتِي وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۱۳۴﴾ قُلْ يَتَقَوَّمُ
وعدۀ داده می‌شوید آمدنی است و نیستید شما ناتوان کنندگان الله بگو ای قوم من
أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
عمل کنید بر روش و منش خودتان همانا من نیز عمل کننده‌ام پس به زودی خواهید دانست
مَنْ تَكُونُ لَهُمْ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُمْ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۱۳۵﴾ الظَّالِمُونَ
کيست که می‌باشد برای او فرجام آن سرای آخرت همانا رستگار نمی‌شوند ستمکاران
وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
و قرار دادند برای الله از آنچه پدید آورده از کشت و چاربايان دانی
نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعِيَّتِهِمْ وَهَذَا لِسُرْكَانِنَا
بهره ای را نگاه گفتند این برای الله است به گمان خودشان و این برای شریکان ماست
فَمَا كَانُوا لِسُرْكَانِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ﴿۱۳۶﴾
پس آنچه بود برای شریکان شان نمی‌رسد به الله
وَمَا كَانُوا لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى اللَّهِ شُرَكَائِهِمْ
و آنچه بود برای الله پس آن می‌رسد به شریکان شان
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۱۳۷﴾ وَكَذَلِكَ رُبُّكَ
بد است آنچه ناواری می‌کنند و بدین سان پرستند
لِكثِيرٍ مِنْ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ
برای بسیاری از مشرکان کشتن فرزندان شان را
شُرَكَائِهِمْ لِيُزْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
شریکان شان تا نابودشان کنند و تا مشبه گردانند بر آنان دینشان را
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوا فَعَلْتُمْ فَذَرْتُمْ وَما يَفْعَلُونَ ﴿۱۳۸﴾
و اگر می‌خواست الله نمی‌کردند آن را پس واگذار آنان را با آنچه ادوای برمی‌یافتند

وَقَالُوا هَذِهِ أَتَعْمَدُ وَحَرَّتْ جَهَنَّمُ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ
و گفتند اینها دامها و گشت اعیان است که ممنوع از صرف الله نمی خورد آنها را مگر کسانی که
نُشَاءَ بِرِغْمِهِمْ وَأَنْعَمَ حُرِّمَتْ طُهُورُهَا وَأَنْعَمَ لَا يَذْكُرُونَ
ما بخولعیم این گشت را به پندار اینهاست و چهار بابی که حرام شده است اسراف اینها و چهار بابی که یاد نمی کنند
أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَفِرَاءَ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
اسم صبح الله را بر آنها از روی بهشتی بر او به زودی کیفر خواهد داد الله قائل را به سزای آن از روی
يَفْقَرُونَ ﴿۱۲۸﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ
که برمی یافتند و گفتند آنچه در شکم این دامها است
خَالِصَةً لِّذِكْرِنَا وَمَحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
ویژه احلال است برای مردان ما و حرام است بر زنان ما و اگر باشد
مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمُ اللَّهُ
مرده ای پس همه در اخذ آن شریکانند به زودی کیفر خواهد داد الله قائل را اینها و وصفشان همقالو
حَكِيمٌ عَلَيْهِ ﴿۱۲۹﴾ قَدْ خَيْرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
سجده کار داناست ﴿۱۲۹﴾ به راستی که زیان کردند کسانی که کشتند فرزندان را
سَفَهَا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ أَفِرَاءَ عَلَى اللَّهِ
از روی بی خردی و بی دانشی و حرام گردانیدند آنچه را که روزی داد الله را الله از روی بهشتی بر الله
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۱۳۰﴾ وَهُوَ الَّذِي
به راستی که گمراه شدند و نبودند هدایت یافتگان و اوست که
أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
پدید آورد باغ هایی با درخت ها و بدون درخت ها و درختان خرما و گشت را را
مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَاتُ مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ
که گوناگون اند خوردنی آن و زیتون و انار را همگون و نا همگون
كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
بخورید از میوه آن آنکه که میوه دهد و بدهید حق آن را روز
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۱۳۱﴾
درو گردنش و اسراف مکنید همانا او دوست ندارد اسراف کنندگان را
وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ مِّنَ الْأَنْعَمِ رَزَقَكُمُ
و (افرید) از دامها و پشم دار غیر بارکش و بخورید از آنچه روزی داده شما
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۳۲﴾
الله و پیروی مکنید گام های شیطان را همانا او برای شما دشمنی آشکار است

ثَمِينَةً **أَزْوَاجٌ** مِّنَ النَّسَائِنِ **اَثْنَيْنِ** وَمِنَ الْمَعَزِ **اَثْنَيْنِ**

از طعمایان هشت تا از و ماله را از گوسفندان دو از و ماله را و از بزها دو از و ماله را

قُلْ **اَللَّذَكَّرَيْنِ** حَرَّمَ **اَمِ** **اَلْاُنثَيْنِ** **اَمَّا** **اَشْتَحَلَّتْ** **عَلَيْهِ**

بگو ایما آن دو نر را حرام کرده است الله یا آن دو ماده را یا آنچه را که دربر گرفته است بر آن

اَزْحَامُ **اَلْاُنثَيْنِ** **تَبَيَّنُو** **يَعْلَمُ** **اِنْ** **كُنْتُمْ** **صَادِقِينَ**

بچه‌دان‌های دو ماده؟ خبر دهید مرا به طبعی که طبعی اگر هستید راستگویان

وَمِنَ **اَلْاِبِلِ** **اَثْنَيْنِ** وَمِنَ **اَلْبَقَرِ** **اَثْنَيْنِ** قُلْ **اَللَّذَكَّرَيْنِ**

و از ابر و از شتران دو از و ماله را و از گاوان دو از و ماله را بگو ایما دو نر را

حَرَّمَ **اَمِ** **اَلْاُنثَيْنِ** **اَمَّا** **اَشْتَحَلَّتْ** **عَلَيْهِ** **اَزْحَامُ** **اَلْاُنثَيْنِ**

حرام کرده است یا دو ماده را؟ یا آنچه را که دربر گرفته است بر آن زحم‌های دو ماده؟

اَمْ **كُنْتُمْ** **شُهَدَاءَ** **اِذْ** **وَصَّيْتُكُمْ** **اَللَّهُ** **بِهَذَا** **فَمَنْ**

ایا بودید شما حاضران آنگاه که سفارش کرد شما را الله به این؟ پس کیت

اَظْلَمُ **مِمَّنْ** **اَفْتَرَى** **عَلَى** **اَللَّهِ** **كَذِبًا** **لِيُضِلَّ** **النَّاسَ** **بِفَرِّ**

ستمکارتر از کسی که بریند بر الله دروغی را تا گمراه کند مردمان را بی هیچ

عِلْمٍ **اِنَّ** **اَللَّهَ** **لَا** **يَهْدِي** **اَلْقَوْمَ** **اَلظَّالِمِينَ** قُلْ **لَا** **اَعْدُ**

دانستی همانا الله هدایت نمی کند گروه ستمکاران را بگو نمی‌دانم

فِي **مَا** **اُوحِيَ** **إِلَيَّ** **مُحَرَّمًا** **عَلَى** **طَاعِمٍ** **يَطْعُمُهُ** **إِلَّا** **أَنْ** **يَكُونَ**

در آنچه وحی شده است به سوی من حرام شیطی بر خورنده‌ای که می‌خورد آن را مگر آنکه باشد

مَيْتَةً **أَوْ** **دَمًا** **مَسْفُوحًا** **أَوْ** **لَحْمَ** **خَيْزِرٍ** **فَإِنَّهُ** **رِجْسٌ** **أَوْ**

مرداری یا خون ریخته‌ای یا گوشت خوکی پس همانا آن پلید است یا

فَسَقَا **أَهْلَ** **لِغَيْرِ** **اَللَّهُ** **بِهِ** **فَمَنْ** **أَضْطَرَّ** **غَيْرَ** **بَاغٍ** **وَلَا** **عَارِفَانِ**

آن حیوان گمراهی بخورده باشد بر وی غیر الله بدل پس کسی که ناگزیر شود از خوردن گوشت حرام نه خواهد خورد و نه از حد گرفته پس همانا

رَبِّكَ **غَفُورٌ** **رَّحِيمٌ** **وَعَلَى** **الَّذِينَ** **هَادُوا** **حَرَمْنَا**

پروردگار تو بی‌امرزنده مهربان است و بر کسانی که یهودی شدند حرام کردیم

كُلَّ **ذِي** **ظُفْرٍ** **وَمِنَ** **اَلْبَقَرِ** **وَالنَّمْرِ** **حَرَمْنَا** **عَلَيْهِمْ**

هر جانوری ناخن داری را از گاوان و گوسفندان حرام کردیم بر آنان

شُحُومَهُمَا **إِلَّا** **مَا** **حَمَلَتْ** **ظُهُورُهُمَا** **أَوْ** **أَلْحَاوِيَا** **أَوْ** **مَا**

پشمای آن دو اسف را مگر آنچه بر داشته است پشت‌های آن دو یا روده‌ها یا آنچه

أَخْتَلَطَ **بِعَظْمٍ** **ذَلِكَ** **جَزَئُهُمْ** **بِفَيْهِمْ** **وَأَنَّا** **لَصَادِقُونَ**

آمیخته باشد به استخوانی بدین سان کفر دادیم آنان را به سزای سرکشی‌شان و همانا ما راستگویانیم

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
و نزدیک مشوید به مال یتیم مگر به شیوه ای که آن نیکوتر است تا آنکه برسد به رشد خویش

وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وِجْدَةً بِهَا
و به تمیزی بنهید پیمانه و ترازو را به عدالت تکلیف نمی کنید هیچ کس را مگر

وَسَعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
به اندازه ی توانش و چون سخن گوید پس عدالت بورزید (در سخن) و اگر چه باشد خویشاوند و به پیمان

اللَّهِ أَوفُوا ذَٰلِكُمْ وَصْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۱۸۴﴾
و ق ا کنید این است آنچه که سفارش کرده است شمارا بدان باشد که شما بدیدید

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
و همانا این است راه من درحالی که راست است پس پیروی کنید آن را و پیروی نکنید راه های دیگر را

فَنفَرَقَ بَيْنَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
که جدا کردند شمارا از راه او این است آنچه که سفارش کرده است شمارا بدان باشد که شما

تَتَّقُونَ ﴿۱۸۵﴾ ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
پرهیزکاری کنید سپس دادیم به موسی کتاب تورات را برای تمام کردن (است) بر کسی که

أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَآءِ
نیکویی کرده است و بیانگر است برای هر چیزی و هدایت و رحمتی است باشد که آنان به دیدار

رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۸۶﴾ وَهَٰذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
پرووردگارشان ایمان آورند و این (قرآن) کتابی است که فرو فرستادیم آن را بپرکت است پس پیروی کنید آن را

وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۸۷﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ
و پرهیزکاری کنید باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید اینک (میلاد) بگویند جز این نیست که فرو فرستاده شده است کتاب

عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ
بر دو گروه پیش از ما و همانا بودیم ما از خواندن آنان بی خبران

﴿۱۸۸﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
یا اینک (میلاد) بگویند اگر همانا ما فرو فرستاده می شد بر ما کتاب هر آینه ما می بودیم راه یافته تر از آنان

فَقَدْ جَاءَكُمْ يُبَيِّنُ لَكُمْ سُبُلَ الْيُسْرِ وَرَحْمَةً مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً مِّن رَّبِّكُمْ
پس به راستی که آمد برای شما دلیلی روشن از (جانب) پروردگارشان و هدایت و بخشایشی پس کیست

أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجَرِي الَّذِينَ
ستمکارتر از کسی که دروغ انگارد آیات الله را و روی گرداند از آن؟ به زودی کیفر می دهیم به کسانی که

يَصْدِقُونَ عَنْ ءَايَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِقُونَ ﴿۱۸۹﴾
روی می گردانند از آیات ما بدترین عذاب را به سزای آنکه روی می گردانند

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
 ایا انتظار دارند جز اینکه بیایند نزدشان فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا بیاید
 بَعْضُ مَا يَتَى رَبُّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ مَا يَتَى رَبُّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَتُهَا
 برخی از نشانه های پروردگار تو روزی که بیاید برخی از نشانه های پروردگار تو سود ندارد هیچ کسی را ایمان تو
 لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْظِرُوا
 که ایمان نیاورده باشد پیش از آن یا به دست نیاورده باشد در ایمانش هیچ عمل اخیری را بگو انتظار بکشید
 إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿۱۵۸﴾ هَمَانَا كَسَانِي كَه پَرَكَئِدَه سَآخَتَن دِين خُود رَا وَ شَدَنَد كِرُوه كِرُوه نِيَسْتِي تُو
 مَتَّهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 زانان در چیزی (تو) با آنها کاری نیست (جز این نیست) که کارشان با الله است آنکه خبر می دهد آنان را به آنچه می کردند
 ﴿۱۵۹﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
 هر که آورد کاری نیک را پس برای اوست ده چندان آن و هر که آورد بدی
 فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۶۰﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي
 پس سزاوارده نخواهد شد جز همانند آن و آنان ستم نخواهند دید بگو همانا من هدایت کرد مرا پروردگارم
 إِلَيَّ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنْ
 به راهی راست دینی درست این ابراهیم که حق گرای بود و نبود اثر
 الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۶۱﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
 مشرکان بگو همانا نماز من و عبادت من و زندگی من و مرگ من تنها برای الله است
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۲﴾ لَا شَرِيكَ لَكَ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
 پروردگار جهانیان نیست شریکی برای او و به این فرم می یافتم و من نخستین مسلمانانم
 ﴿۱۶۳﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَنْبِئُ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
 بگو آیا جز الله جویم پروردگاری حتی آنکه دوست پروردگار هر چیزی و نمی کند هیچ
 نَفْسٍ إِلَّا عَلَىٰهَا وَلَا تِزْرُ وَإِزْرَةٌ وَزَرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
 کسی (از بدی) مگر بر ضرر خودش و بر نمی دارد هیچ بر طرفی بار دیگری را باز به سوی پروردگاران بازگشت شماست
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۱۶۴﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُم
 پس خبر می دهد شما را به آنچه که در آن اختلاف می کردید و او کسی است که قرار داد شما را
 خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَسْأَلُكُمْ
 جانشینان (از زمین) و بالا برد برخی آنان را بالای برخی دیگر به پایه هایی تا بیازماید شما را
 فِي مَا مَاتَكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۶۵﴾
 در آنچه که است به شما همانا پروردگار تو زود کیفر است و همانا تو بسی آمرزنده مهربان است

آیات
۷

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

آیات
۲۰۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَصِّ ۱ كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ

افعه لام میم صلا ۱ این کتابی است که فرو فرستاده شده به سوی تو پس نباشد در سینه ات تنگی ای قرآن

لِنُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۲ أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم

تا بیم دهی بدان و پندی باشد برای مؤمنان ۲ پیروی کنید آنچه را که فرو فرستاده شده است به سوی شما

مِنْ رَّبِّكُمْ ۳ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۴

از اطاعت پروردگارتان ۳ و پیروی نکنید جز او دوستانی دیگر را اندکی پند می پذیرید ۴

وَكَم مِّن قَرِيبٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بِأُسْنَا بَيْتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

و بسیار ای که نبود کردیم (مردمان را) که آمد به سوی آن کیفرمان شد که با آمدن آن خلیدگان به تیسر روز بودند

۵ فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأُسْنًا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا

پس نبود در خواستشان چون آمد به سوی شان عذاب ما جز آنکه گفتند همانا ما بودیم

ظَالِمِينَ ۶ فَلَنَسْتَأْذِنَ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْتَأْذِنَ

ستمگران ۶ پس هر آینه می پرسیم از کسانی که فرستاده شده است به سوی شان (مردمان) و هر آینه می پرسیم

الْمُرْسَلِينَ ۷ فَلَنَقْصُرَنَّ عَنْهُمْ يَوْمَئِذٍ وَمَا كُنَّا غَافِينَ ۸

از فرستندگان (پیامبران) ۷ پس بی گمان ما را که خواهیم کرد بر آنها (خواستار را) به تقصیر و کوتاهی و غافل از آنان و کردار ایشان ۸

وَالْوَزْنَ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

و ستایش اعمال در آن روز حق است پس هر کس سنگین باشد کفه های اعمال او پس آنان خود

الْمُفْلِحُونَ ۹ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا

دستگاران اند ۹ و هر کس سبک باشد کفه های اعمال او پس آنان کسانی اند که زیان زدند

أَنْفُسَهُمْ يَوْمَئِذٍ ۱۰ كَانُوا بِعَاقِبَتِنَا يَظْلِمُونَ ۱۱ وَلَقَدْ مَكَّنَّكُمْ

به خودشان به سبب آنچه به آیات ما ستم می کردند ۱۱ و به درستی که جای دادیم شما را

فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشًا قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۱۲

در زمین قرار دادیم برای شما در آن اسباب زندگی اندکی شکر می کنید ۱۲

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

و به درستی که آفریدیم شما را پس چهره نگاری کردیم شما را پس گفتیم به فرشتگان سجده کنید

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن السَّاجِدِينَ ۱۳

برای آدم پس همه سجده کردند مگر ابلیس که نبود از سجده کنندگان ۱۳

قَالَ مَا مَعَكَ أَلَا تَسْجُدُ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقَنِي مِنْ نَارٍ

گفت (۱) چه چیزی در تاسع نور که سجدہ میکنی لیکن که در علی قائم به بود گفت من بهم از تو آفریده ای و مرا تو میس

وَحَلَقْنَاهُ مِنْ طَيْرٍ ﴿١٦﴾ قَالَ فَاقْبِطْ بِهَا مَا يَكُونُ لَكَ أَلَّا تَشْكُرَ

وایده می بود ر گل گفت نه پس مرودای را آن یس لایق نیست بود که کبودی

فِيهَا مَخْرَجٌ إِلَيْكَ مِنَ الصَّغِيرِ ﴿١٣﴾ قَالَ أَطِرْنِي إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ

در آن پس بیرون شو همان بو از حواریان گشتی گفت البیس مهبت ده تا روزی که برانگیخته می شود

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٩﴾ قَالَ فِيمَا أَعْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ

کتاب من، پس به سبب مرگ مرا گمراه کردی ای دمی بسیم برای کسی، **لعل**

مِرْطَكَ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٩﴾ ثُمَّ لَا يَنْتَهُمُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ

در راه و است تو بار الهه خواهم شد به سوی شان از پس روی من و از صفت سر سبز

وَعَنْ أَيْعُيْبِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ

وہابیہ (حلقہ چپ اقلی) و نوری باہی بیس باہی اسماعیلیہ اراک

لَتَفَرِّجَنَّ مِنْهَا مَكَّةَ وَمَا مَدْحُورًا لَمْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ

مکوهید و راندند همافا هر که بیروی کند نور از انان هر آینه بر جوشید کرد

أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَلْعَادُمْ أُنْكُرُ أَنْتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ فَلَا مِنْ حَتِّ

و ی آدم ساکن سو و و همسرت در بهشت پس بخورید هر جا

سُتْمًا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَكُنْتُمَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ قُلُوبُهُمْ

کہ جہلم و بریگ مشہد بہ این درجہ کہ میں شہید انجمن

لَهُمَا الشَّيْطَرُ لَيْسَى لَهُمَا مَا وَدَّيَ عَنْهُمَا مِنْ مَّوَدَّتِهِمَا وَقَالَ

سپاهیان و کوری عیال را از میان غنایم و اسیران که در دست داشتند، به سلطان تاراجکار کردند برای مانی بجهت پوشیده بود از نظر آنان از شهرگاه هاشمی و کعبه

مَا هَكَذَا **رَبُّكُمْ** عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا

از جمله آبشار پرو دکان این در این دو حوض میگر آبکه امن سود ده فرشته یا سوز

بِالنَّحْلِ وَالْخَيْلِ (٢) وَقَاسَمَهُمَا إِيَّايَ لَكُمَا لَعْنُ الصَّخْرَةِ (٣)

و سبکد چورد برلی لری دو که همی من ی بنای البانی

هَذَانِهَا بَعُورٌ ^E فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَائِجُهَا وَطَمَعَا

[illegible]

مَخْصَفَانِ عَنْهُمَا مِنْ وَرَقِ اللَّحَّةِ وَفَادَتْهُمَا **رَبِّمَا** أَلَا أُنْكُمَا

جسمانی عیال وری اجو واددہما رہما اتر اہلکا

مَنْ فَلَكُمْ الشَّجَرَةَ وَأَقْبَلَ لَكُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

[illegible]

قَالَا رَبَّنَا طَلَبْنَا أُنْفُسَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
 تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿١٥﴾ يَبْنِيٰ ۖ ءَادَمَ قَدْ أَرْكَأَ عَلَيْكَ لِأَسَا
 يُّوْرِي سَوَاءَ نِكْمٍ وَرِشَا وَلِبَاسُ الثَّقَوِي دَلِك حَيْرٌ ذَلِك مِنْ
 ءَايَتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٦﴾ يَبْنِيٰ ۖ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَكُمُ
 الشَّيْطٰنُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا
 لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَا إِنَّهُ يَرْتِكُم هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوُنَّهُمْ
 إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَإِذَا قَعَلُوا
 قَعِيْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا ءَابَاءَنَا وَٱللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِن ٱللَّهَ
 لَا يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَءِ ۖ أَنْقُلُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ قُلْ
 أَمَرَ ٱللَّهَ بِٱلْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلْدِينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿١٩﴾ فَرِيقًا
 هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْعَذَابُ ۖ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
 أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۚ وَمَنْ يُضْلِكِ ٱللَّهَ فَهُوَ بَٰرِءٌ
 مِّمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

گفتند: پروردگار ما ستم کردیم بر خودمان و اگر بیامری ما را و رحمتی مقرر نسازد خواهیم بود از
 زیانکاران ﴿۱۳﴾ گفت: ایستایند بر بعضی از بعضی دشمنی کنید و در زمین برای شما سکونتگاه و
 تفریحگاه و بر خود دلخواه تا مدتی ﴿۱۴﴾ گفت: در آنجا خواهید زندگی کرد و در آنجا
 خواهید بمیرید و از آنجا برون خواهید آمد ﴿۱۵﴾ بنی آدم را که هر دو فرستادیم بر سر زمین را که
 بپوشاند شرمگناه هایتان را و بپوشد بختیاری را و لباس بر هر کدامی آن را همه بپوشانید پس در
 نشانه های **الله** است باشد که آتالی بند پذیرد ﴿۱۶﴾ ای فرستادی آدم بفرموده سعادت
 شیطان چنانکه بیرون آورد پدر و مادرش را از بهشت دوزخی که بر سر کد آنجا لباس را
 تا سبند نه پس شرمگناه بپوشد و همان می بیند شمار او شیطان و گروهش از جایی که نمی بیند
 همانا ما فرستادیم شیطان ها را دوستانی برای کسانی که ایمان نمی ورند ﴿۱۷﴾ و ایضا بگو
 کار دشمنی را گویند یافته ایم بر آن اکتفا پدران ما را و **الله** فرموده است ما را به آن بگو همانا **الله**
 و مل نمی بندد به کار دشمنی ای می گویند بر **الله** چیزی را که نمی دانند؟ ﴿۱۸﴾ بگو
 فرموده **الله** پروردگار من به عدالت و راست دارید روی هایتان را به هنگام هر نماز و نمازگزار
 و بخشد لوری در حالی که حلق کند گلی بند بری او دین را چنانکه آفرید من بر خواهد گشت ﴿۱۹﴾ گروهی
 هدایت کرد و گروهی سزاوار شد بر آفت گرامی همانا آنان گرفتند شیطان ها را
 دوستانی **الله** به جای **الله** و می پندارند که **الله** همانا آنان راه ناصواب

يَسْقَىٰ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا

ای فردوس آدم برگزید روزی هر مسجد و مسجدی و بخورید و بنوشید

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ

و اسراف مکنید همدی دوست ندارد اسراف کند کل را ﴿۳۱﴾ بگو چه کسی حرام کرده است زینت

الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا

و که بیداده است برای بندگان و پاکیزه های دلپذیر از روزی را بگو که آن برای کسانی است که ایمان آورده اند

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نَفَصَّلُ الْآيَاتِ

در زندگی دنیا و در روز قیامت در روز قیامت در روز قیامت در روز قیامت

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَفِي الْعَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا

برای گروهی که می دانند ﴿۳۲﴾ بگو حرام نیست که در غایت پوشش آنچه آشکار است از آن و آنچه

بَطْنٌ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ

پنهان است و عذر را و ستم و سرکشی ناحق را و آنکه شریک بگردانید برای آنکه چیزی را که فرو فرستاده است برای

سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ

دینی را و آنکه بگویند بر الله چیزی را که نمی دانید ﴿۳۳﴾ و برای هر گروهی مدتی است

فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

پس چون فراسد مدت آنان نه درنگ کند لحظه ای و نه هم پیشی گیرند

يَسْقَىٰ آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ رَسُولٌ مِنْكُمْ يْفَضُّونَ عَلَيْكُمْ عَائِقًا فَمَنْ

ای فردوس آدم اگر بیاید نزد شما پیامبرانی از خودشان که بخواند بر شما آیات مرا پس هر که

أَتَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ

پوشیده کرد و اصلاح نماید پس نه ترس است بر آنان و نه اندوهی است بر آنان و کسان که

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

دروغ انگان آیات ما را تکبر کردند از آیات ما آنها

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ آمَنَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ

در آن ماندگارند ﴿۳۶﴾ پس کیست ستمکارتر از کسی که برسد بر الله دروغی را یا دروغ نگوید

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ يَتْلُونَ فَعِيَّتُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَقٌّ إِذَا جَاءَتْهُمْ

آیات ما را آنها خوانند رسیده به اهل بهر ما از کتاب عجز می کنند تا آنکه که آیند مردشان

رُسُلَنَا يَتَوَقَّوهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

فرستادگان ما که میترسیدند از آن و گویند که حساب آنچه می خواندید غیر از

قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٣٧﴾

گویند ما را گواهی دهند بر خود خودشان که همانا آنها بودند کافران

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
 گوید که در این در میان اممهای که گذشته اند از جن و انس
 فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا
 در آتش دوزخ هرگاه که این امم کند همدانش را به هکس که به هم رسد در
 جَمِيعًا قَالَتْ أَخِرَتُهُمْ لِأُولَئِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصْلُونا فَتَنَنَاهُمْ
 همگی گوید پسیمانی دوزخه یسپسلی ای پروردگارا این گمراه کردند ما پس بنده نش
 عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
 عذاب دوزخ از این دوزخ گوید که برای هر یکی دوجداست و ای می رسد
 وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ لِأَخِرَتِهِمْ فَمَا كَانُوا لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 و گوید پسیمانی نه یسپسلی پس است بر اینان بر ما هیچ برتری ی
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 پس بنحید عذاب به نری نجه انجام می ناید همان کسانی که شروع نکند
 بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
 آیات ما را و تکبر ورزیدند نرید پس ال گسوده می شود نری این درهای آسمان و در نیاید
 الْجَنَّةَ حَتَّى يُلَاحَظَ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 به بهشت ن نگاه که در اند در سوز سوزن نجل و این حسن کفر می نهم
 الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
 نر هکس از برای این از دوزخ نری و از بالای س پوشش های است
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 و بدین سان کفر می نهم مسکالی را و کسی که ایمان آوردند و کردند
 الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَفْضَلٍ
 کارهای نیایسته نکف می کنم هیچ کس را مگر به انظاره نواشی این دران
 لَنَجْزِيَنَّهُمْ فِيهَا حَلِيدُونَ ﴿٣٢﴾ وَبَرَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ
 بهشت است س دران خویشتن و بر می کنم آنچه در سینه هایسان است هر کس ای
 نَجْزِيَنَّهُمْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَسْفَلُ وَقَالُوا لَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
 روست است از زیرش خویشتن و گوید پس از آن که راه نمودن به سوی این بخش
 وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ
 و هر که از می باقیم اگر راه نموده بود ما را الله به نری که آوردند فرستادگان و حق را
 وَتُودُّوا أَنْ يَتَلَكُمُ الْيَهُودُ أَوْرِثُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾
 و ناله شود که این بهشت است که به یهود باقیاید و به پاس آنچه می کردند

وَلَقَدْ يَحْسَنُ يَكْتُبُ فَصَّلَتْهُ عَنْ عِلْمِ هُدَى وَرَحْمَةٍ لِّقَوْمٍ

و به درسی که آوردیم برای من کسی را که به تفصیل بیان کردیم آن را بر روی طس نهاده است و به حسابشش اندازش بر روی گروهی که

يَوْمِيَوْمٍ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ

ایمن می آورد (۵۲) یا انتظار دارند هر سرانجام بر روزی که فر رسد سرانجام من گوید

الَّذِينَ فَسَّوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ هَلْ لَنَا

کسی که فرسوش کرده بودند آن را از منی به رسی که آورده اند فرستادگی بر دگام حق و بی با برای ما

مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَعَمَلٌ عِزِّ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ

بعضی هست یا شفاعت کند برای ما یا بازگردانده شویم به خدا آنکه کیم هر آنچه که می کردیم؟

قَدْ خَيْرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

به رسی که رسی زد به خودشان و گم شد بر من آنچه به دروغ می ساختند

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةَ

همان روز دگر خدا الله است آن رسی آنکه آفرید آسمانها و زمین را در شش

أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعْشَى الْيَلَّ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ

روز پس استیلا یافت بر عرش می بوساند سحر به روز که می جوید بر آن

وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالْجُومُ مَسْجُرَاتٍ يَأْمُرُهُنَّ أَنْ أَتَيْنَ لَهَا الْخَلْقُ

و خورشید و ماه و ستارگان در درجانی که رانده شده اند به فرمان و آگاه باشید که سحابی است از پس

وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَصْرَعَا

و فرمان بر برکت است الله پروردگار جهانیا دعوت کنید پروردگار من به زاری

وَحَقِيقَةُ إِنَّهُ لَا يُحِثُّ الْمُتَعَدِّينَ وَلَا تُفْسِدُوا فِي

و حقیقی همانا او دوست ندارد از اندازه در گذرنده گان را و فساد نکند در

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَأَدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ

زمین پس از اصلاح آن و بخوانید او را بیم و امید همانا رحمت

اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ

خدا نزدیک است از نیکوکاران و است آنکه می فرستد

الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنِي يَدَى رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا

بادها مژده دهد پیش از رحمتش تا آنگاه که بردارد آن بادهای نیری

ثِقَالًا سُقِّهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ

گواشار را بر زمین و به سوی سرزمینی مرده آنکه فرو فرستیم در آن آب بر پس بیرون راند از هر

الشَّجَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

میوه ها این چنین بیرون آوریم مردگان را باشد که شش پس تذکرید

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبِثَ لَا يَخْرُجُ
 و سرزمین پاکیزه بیرون آید رستی او به فرمان پروردگارش و آن [دشمنی] که پلید است بیرون نیاید [کینه او]

إِلَّا تَكْدًا مِّكَدًا كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿۵۸﴾
 جز اندکی بدین سان گوناگون بین می کنیم آیات را برای گروهی که سپاس می گزارند

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 به درستی که فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید الله را نیست برای شما

مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۵۹﴾
 هیچ الهی جز او همانا من می ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۶۰﴾ قَالَ
 گفتند مهربان از قوم او همانا می بینیم تو را در گمراهی آشکاری گفت

يَتَقَوَّمُوا لَيْسَ فِي ضَلَالَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 ای قوم من نیست مرا هیچ گمراهی ای ولی من پیامبری از احاطه پروردگار جهانیان ام

﴿۶۱﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
 می رسانم به شما پیام های پروردگارم را و خیرخواهی می کنم برای شما و می دانم از سوی الله

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۲﴾ أَوْعَيْتُمْ أَنْ جَاءَكُمُ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ
 آنچه نمی دانید (۶۲) آيا شگفتی کردید که آمد برای شما پندی از احاطه پروردگارشان بر زبانها

رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۶۳﴾ فَكَذَّبُوهُ
 مردی از شما تا بیم دهد شما را و تا پرهیزکاری کنید و باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید (۶۳) پس دروغگو شدند و نیکو نگذاشتند

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
 لکنه نجات دادیم او را و کسانی را که با او در کشتی بودند و غرق کردیم کسانی را که دروغ انگاشتند

بَنَاتِنَا إِيَّاهُمْ صَكَتُوا قَوْمًا عَمِيَةً ﴿۶۴﴾ وَإِلَّا عَادَ أَخَاهُ
 آیات ما را همانا آنان بودند گروهی کوران (۶۴) و اگر سعادتمند به سوی عاد برادرشان

هُودًا قَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
 هود را گفت ای قوم من بپرستید الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او پس آیا پروا نمی کنید؟

﴿۶۵﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي
 گفتند مهربان [امان] کسانی که کفر ورزیدند از قوم او همانا می بینم تو را در

سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿۶۶﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُوا
 بی خردی ای و همانا ما می پنداریم تو را از دروغ گوینان (۶۶) گفت ای قوم من

لَيْسَ فِي سَفَاهَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۷﴾
 نیست مرا هیچ بی خردی ای ولی من پیامبری از احاطه پروردگار جهانیان ام

أَتْلَعُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۷۸ **أَوْعَجِبْتُمْ**
 می رسانم به شما پیام های پروردگارم و من برای شما خیرخواهی امین ام ۷۸ آیا شگفتی کردید
أَنْ جَاءَكُمْ وَكَرَّ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 که آمد برای شما پندی از جانب پروردگارشان برانداخت مردی از شما تا بیم دهد شما را
وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَافْرَدَ شَمَارًا
 و به یاد آورید آنگاه که قرار داد شما را جانشینان از پس قوم نوح و افروزد شمار را
فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 در آفرینش نیرومندی پس یاد کنید نعمت های الله را باشد که شما رستگار شوید
۷۹ **قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ**
 گفتند آیا آمده ای نزد ما تا بپرستیم الله را به یگانگی و فروگذاریم آنچه را که
يَعْبُدُونَ أَبَاؤُنَا فَأَيْنَا بِمَا نَعْبُدُ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
 می پرستیدند پدران ما؟ پس بیاور برای ما آنچه وعده می دهی ما را اگر حقیقی از راست گویان
۸۰ **قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصَبٌ**
 گفت به راستی که فرو آمد بر شما از جانب پروردگارشان پلیدی [عذاب] و خشمی
أَتَجِدُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
 آیا می ستیزید یا من در آفریده ای نام هایی که نام نهادید آنها را شما و پدران شان
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْظَرِينَ
 نفرستاده است الله بر آن هیچ دلیلی را پس انتظار کشید همانا من [از] با شما از
۸۱ **الْمُنْظَرِينَ** ۸۱ **فَأَجَبْتُهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا**
 منظرانم پس بگفتم درود و کسانی را که با او بودند به رحمتی از جانب خودمان
وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتٍ وَمَا كَانُوا مِنْ مُؤْمِنِينَ
 و بریدیم رشته کسانی را که دروغ انگاشتند آیات ما را و نبودند مؤمنان
۸۲ **وَإِنْ تَحْمَدُوا أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْفَوْرُ آعْبُدُوا اللَّهَ**
 و اگر ستایید به سوی حمود برادرشان صالح را گفت ای قوم من بپرستید الله را
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 نیست برای شما هیچ الهی جز او به راستی که آمده است برای شما دلیلی از جانب
رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
 پروردگارشان این ماده شتر الله است که برای شما نشانه ای است پس بگذاریدش که بخورد
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ آيَةِ اللَّهِ ۸۳
 در زمین الله و نرسانید به او هیچ گزنده ای را در آن صورت خواهد گرفت شما را عتابی دردناکی ۸۳

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
و به یاد آورید آنگاه که قرار داد شما را جانشینان پس از عاد و جای داد شما را

فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجُونَ
در زمین می سازید از دشت های آن کاخ هایی و می نرانید

الْجِبَالِ يَوْمًا تَأْذِكُرُوا مَا لَكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَلَا تَعْبُوهَا فِي الْأَرْضِ
کوه ها را برای آگاهی های پس یاد کنید نعمت های الله را و تباهی نکنید در زمین

مُفْسِدِينَ ﴿٧٦﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
نیکوکارانه گفتن مهتران [همان] کسانی که سرکشی کرده بودند از

قَوْمِهِ الَّذِينَ اسْتَخَفُّوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ
قوم او به کسانی که ناتوان شمرده شدند به [همان] کسانی که ایمان آورده بودند از آنان آیا می دانید

أَنْتَ صَلَاحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ
که همانا صالح فرستاده ای است از جانب پروردگارشان گفتند همانا ما بدانچه فرستاده شده است بدان

مُؤْتَمِنُونَ ﴿٧٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
مؤمنان ایم گفتن کسانی که سرکشی کرده بودند همانا ما به آنچه

ءَامَنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٨﴾ فَعَقُّوا أَلْقَاةَ وَعَدْتُوا عَنْ
ایمان آوردید شما بدان کافران پس پی کردند عاده شر را و سر بر تافتند از

أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَنْصَلِحُ أَثْنَانَا بِمَا وَعَدْنَا إِنْ كُنْتَ مِنْ
فرمان پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور برای ما آنچه را وعده می دهی ما را اگر هستی از

الرُّسُلِينَ ﴿٧٩﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
فرستادگان پس بگرفت آنان را زمین لرزه پس گردیدند هیچگاهان در سرای شان

جَنَّتِيْمٍ ﴿٨٠﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَكْفُورُونَ لَقَدْ أَرْسَلْنَاكُمْ
به زانو افتادگان پس روی گردانید [صالح] از آنها و گفت ای قوم من به درستی که رسانیدم به شما

رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحَ
پیام پروردگارم را و خیرخواهی کردم برای شما ولی دوست نمی دارید خیرخواهان را

﴿٨١﴾ وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْقَحْشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
و اگرستخدا لوط را آنگاه که گفت به قومش آیا می کنید آن کار زشت را که پیش از شما نکرده است

بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٢﴾ إِنَّمَا لَكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ
آن را هیچ کس از جهانیان؟ همانا شما می روید به سراغ مردان

شَهْوَةً مِنْ دُونِ الْنِسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُشْرِقُونَ ﴿٨٣﴾
از روی شهوت به جای زنان بلکه شما گروهی اسراف کنندگان اید

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْطَهُرُونَ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ

و نبود پاسخ قومش جز آنکه گفتند بیرون کنید آنان را و کسان را آبادی نماند که همانا آنان مردمی اند که باکی می‌ورزند پس نجات دادیم او را و کسان را

إِلَّا أَمْرَانَهُ كَانَتْ مِنِ الْغَيْرِينَ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا

مگر زنش را که بود از ماندگاران پس ببارانیدیم بر آنان

وَالَّذِي مَدِينٌ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوَّمُ أَعْبُدُوا اللَّهَ

و آنست که سوی مدین برادرشان شعیب را گفت ای قوم من پرستید

مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَارْزُقُوا الْكَفِيلَ وَالْعِزَّاتِ وَلَا تَبْخَسُوا

نیست برای شما هیچ الهی جز او به راستی که آمده است برای شما دلیلی از احسان پروردگارتان پس به نمانی بدهید و ترزو را و کم منهد

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكَم خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

به مردم چیزهای شان را و فساد مکنید در زمین پس از اصلاح آن این بهتر است برای شما اگر هستید مؤمنان

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ

و منشیید و به هر راهی که وعده می‌دهید و بازدارید

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَن مِّنْ أَمَنٍ يَّهْدِيهِ وَتَجْعَلُنَّهَا عِوَجًا

از راه الله کسی را که ایمان آورده است به او و می‌خواهید آن را کج و آذکروا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَأَنْظُرُوا

و به یاد آورید آنگاه که بودید اندک پس بسیار گردانید شما را و بشگرد

كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ

که چگونه بود سرانجام فسادگران و اگر هست گروهی از شما

مِّنْكُمْ يَأْمُرُ بِالَّذِي تُؤْمِنُونَ بِالْغَيْرِ وَأَمْثَلُ لَكُمْ

که ایمان آورده‌اند بدانچه فرستاده شد و گرومی که ایمان نیاورده‌اند

فَأَصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

پس صبر کنید تا داوری کند الله میان ما و او بهترین داوران است